

1 Llegeix el text següent:

—També jo el vaig cercar ja fa molt de temps. I no vaig aconseguir veure'l. Però ara sé on és. És en el tro, en el vent, en el llamp, en la pluja, en el sol, en la lluna; i en la selva, en el desert. Es troba en totes les coses, perquè totes les coses són seves. Ell n'és el Gran Pare. Mira, mira els senyals. Quan tu llances la teva atzagaia a l'aigua, allà on cau neixen tot de cercles que s'eixamplen tot al voltant. Així és ell. El Gran Pare és al centre i ho mou tot, com la teva atzagaia llançada a l'aigua. Els quatre cercles són el símbol del moviment. Els vuit raigs agrupats de tres en tres diuen que no sols hi ha moviment, sinó ordre, força, justícia. Aquests signes tenen un altre significat. Els quatre cercles representen les quatre estacions de pas: la gran pluja, la gran calor i les dues estacions de pas. Cada raig és el temps d'un dia. I si uneixes els quatre cercles i tots els raigs, tindràs el temps que passa d'una lluna nova a una altra. També això ens parla del Gran Pare. Indica el temps que ell fa transcórrer sempre amb la mateixa llei.

ALBERTO MANZI, *Orzowei*. Editorial La Galera.**■ Agrupa els mots subratllats segons el nombre de vocals neutres que continguin:**

cap ➤ _____	una ➤ _____
dues ➤ _____	tres ➤ _____

2 Escriu el singular dels mots següents:

places ➤ _____	taronges ➤ _____	belgues ➤ _____
imatges ➤ _____	miques ➤ _____	tiges ➤ _____
aigües ➤ _____	conques ➤ _____	guitarres ➤ _____
platges ➤ _____	taules ➤ _____	escorces ➤ _____

3 Busca el primitiu dels mots següents i omple els buits amb a o e:

pap[]eria ➤ _____	terr[]ssenc ➤ _____
v[]ntet ➤ _____	sis[]na ➤ _____
m[]lós ➤ _____	obj[]ctivitat ➤ _____
f[]ngar ➤ _____	jug[]dor ➤ _____
t[]rrassa ➤ _____	merav[]llós ➤ _____
t[]mporal ➤ _____	sen[]dor ➤ _____

4 Omple els buits amb a o e, segons correspongui:

M_ n'h_ _nt i _r_ com si tingués _l c_rv_ll pl_ d_ nt_. _st_v_ t_n d_ bon humor qu_ ni t_n sols h_ piul_t qu_n l_ Suze m'h_ _g_ft _l disc d_ls Dangerous Cow. L_ Suze té un_ fotogr_fi_ d_l c_nt_nt p_nj_d_ _ l p_r_t d_ l_ s_v_h_bit_ció, _l costat d_l llit. L'_ny p_ss_t hi t_nia un_ fotogr_fi_ d'un c_v_ll.

ANDREW MATTHEWS, *Sense embuts*. Editorial La Galera.

1 Divideix les oracions següents en subjecte i predicat:

- El Josep ha estat treballant molt aquesta setmana.
- Catalunya s'enfronta a la selecció xilena en un partit molt igualat.
- La meva família passarà les vacances d'estiu a la Pobla de Segur.
- Els llibres i els discos són la meva principal afició.
- Els nens de la Lluïsa han vingut a jugar a l'Eurojoc.

2 Completa els subjectes següents amb un predicat:

- La Júlia _____
- El president de la Generalitat _____
- Els aspirants a bombers _____
- La Conferència Mediterrània _____
- L'euro _____

3 Escriu un determinant i un complement del nom per a cadascun dels nuclis dels sintagmes nominals següents:

– _____ pila _____	– _____ sabates _____
– _____ muntanya _____	– _____ metge _____
– _____ porta _____	– _____ botiga _____
– _____ plaça _____	– _____ carpeta _____
– _____ sol _____	– _____ ordinador _____

4 Escriu dos complements per a cadascun dels noms següents, seguint l'exemple:

la marató ► de Catalunya
 ► catalana

els avions ► _____
 ► _____

el partit ► _____
 ► _____

el llibre ► _____
 ► _____

l'empresa ► _____
 ► _____

les vacances ► _____
 ► _____

l'institut ► _____
 ► _____

la roba ► _____
 ► _____

1 Conjuga el present d'indicatiu i de subjuntiu dels verbs següents:

	cosir	sortir
jo		
tu		
ell/ella		
nosaltres		
vosaltres		
ells/elles		

	cosir	sortir
jo		
tu		
ell/ella		
nosaltres		
vosaltres		
ells/elles		

2 Omple els buits amb o o amb u, segons convingui:

- Hem encarregat el trasllat a una empresa transp[]rtista.
- La J[]ana ha estat t[]ta la nit r[]ncant.
- Esc[]ltàvem la ràdi[] quan va c[]mençar a tr[]nar.
- El Gil ha telef[]nat al servei d'urgències.
- El n[]tari li ha regalat un j[]ier ple de j[]ies.

3 Omple els buits amb o o amb u, segons correspongui:

F
[] L L
L
L
I
A

R
[] S
S
S
E
N
C

P
[] R
R
E
S
A

E
S
P
[] N J A
N
J
Ó
S

B
[] I G
G
E
R
I
A

[] L L
L
L
E
R
E
S

L
L
[] N Y
N
Y
A
N
I
A

M
[] B L E
B
I
L
I
A
R
I

P
L
[] R
R
A
R

P
[] N X A
N
X
E
G
U
T

H
[] M E
M
E
N
O
T

V
[] T
T
A
C
I
Ó

4 Omple els buits de les oracions següents amb o o u, segons correspongui:

- La h[]manitat és quelcom difícil de trobar en l'h[]me d'avui.
- El tit[]lar d'aquest jutjat no ha presentat encara el seu tít[]l de magistrat.
- La n[]trició estudia com ens hem de n[]drir les persones humanes.
- Han d[]plicat els esforços perquè els recursos també han estat d[]bles.
- Amb aquest aspecte tan j[]venil passa per un j[]ve més de la colla.
- El m[]n pateix ara els excessos de la contaminació m[]ndial.
- El v[]lcanisme de la Garrotxa es redueix al v[]lcà d'Olot.
- En el primer capít[]l podem llegir una bona definició de les sales capit[]lars.
- El còns[]l va arribar amb tot el protocol de les visites cons[]lars.
- Pren-me el p[]ls i compta'm les p[]lsacions que tinc.

5 Escriu un derivat de cada una de les paraules següents que contingui una o o una u àtones:

vós ► _____	mul ► _____
molt ► _____	full ► _____
pot ► _____	foc ► _____
coll ► _____	suc ► _____
cus ► _____	poma ► _____

6 Escriu el plural dels mots següents:

casc ► _____	text ► _____
correu ► _____	europ <u>e</u> u ► _____
nas ► _____	pis ► _____
cactus ► _____	tipus ► _____
raig ► _____	despatx ► _____
mes ► _____	braç ► _____

1 Llegeix el text següent:

Durant les primeres dècades del segle, Mallorca es converteix en un dels indrets de més ressò a la Mediterrània. Així, el 1899 Santiago Rusiñol i Joaquim Mir es traslladaran a l'illa per dedicar-se a la pintura i en resultaran, com a productes més receixits, els quadres dedicats als paisatges del torrent de Pareis o de sa Calobra. A més, com a fruit d'aquesta estada, el primer d'ells publica *L'illa de la calma* (1913), que mostra l'opinió que tenia de Mallorca, una illa “per gaudir un xic del repòs que es mereix en aquesta vida el que no ha fet mal a ningú”. Un altre escriptor català, Josep Carner, viatja el 1905 a Mallorca convidat per amics seus i allí entra en contacte amb els poetes que formen l'Escola Mallorquina. Des de les pàgines de la revista *Catalunya*, que ell mateix dirigeix, els dóna a conèixer a la generació noucentista, ja que troba en la seva obra elements acceptables estèticament (arbitrarisme, classicisme, mediterranisme...), i, com a mostra de germanor amb els poetes illencs, publicarà dins el *Segon llibre de sonets* (1907) uns poemes que reflecteixen diversos paisatges mallorquins.

JOSEP CAMPS I LLORENÇ SOLDEVILA, *Amb tinta blava*. Edicions Proa.

- Encercla la síl·laba tònica dels mots subratllats i indica en cada cas si es tracta de mots aguts **A**, plans **P** o esdrúixols **E**.

2 Escriu derivats dels mots següents amb les terminacions -è, -ès, -ció, -ó, -ós:

Portugal ▶ _____	vuit ▶ _____	carrer ▶ _____
Anglaterra ▶ _____	tretze ▶ _____	imitar ▶ _____
dubte ▶ _____	desastre ▶ _____	obligar ▶ _____
comunicar ▶ _____	nervi ▶ _____	nou ▶ _____

3 Escriu la segona persona del plural dels temps verbals següents:

	imperfet d'indicatiu	passat simple d'indicatiu	condicional simple	imperfet de subjuntiu
recordar	<i>recordàveu</i>			
dormir				
perdre				
trobar		<i>trobàreu</i>		
resistir				
cantar			<i>cantaríeu</i>	
témer				
complir				<i>complíssiu</i>

4 Accentua els adverbis següents quan calgui:

facilment	feliçment	unicament
bonament	logicament	intimament
tristament	indubtablement	malauradament
tendrament	rapidament	consegüentment
estretament	languidament	fatalment

5 Escriu una frase amb cadascun dels mots següents:

bé	_____
be	_____
sí	_____
si	_____
déu	_____
deu	_____
féu	_____
feu	_____
més	_____
mes	_____
són	_____
son	_____

6 Accentua quan convingui els mots del text següent:

Ho reconec: soc estadant d'una casa de salut, el meu infermer m'observa, amb prou feines em treu l'ull de sobre, i es que a la porta hi ha una espiera, i l'ull del meu infermer es d'aquest color castany que no em pot penetrar, jo soc d'ulls blaus.

El meu infermer, doncs, no pot ser el meu enemic. Li he posat afecte. Quan entra a la meva cambra, conto coses de la meva vida a aquest badoc de darrere la porta, perquè em vagi coneixent malgrat l'espiera que li fa nosa. El bon jan sembla apreciar les meves històries, perquè, tan bon punt li'n deixo anar una de grossa, m'ensenya el darrer nus que acaba d'inventar en senyal d'agraïment. Que sigui o no un artista es una qüestió en la qual no vull entrar. Tanmateix, però, una exposició de les seves creacions fora ben acollida per la premsa i fins i tot atrauria alguns compradors. Fa nusos amb cordills corrents que arreplega i desembulla a les cambres dels pacients després de les hores de visita, en fa unes figures espectrals i cartilaginoses de moltes capes, després les submergeix en guix, deixa que s'encarcarin i les travessa amb agulles de fer mitja clavades a petits peus de fusta.

Nom: _____

1 Escriu dièresi on calgui:

aigua	guió	aquífer
agulla	consequència	aqueducte
anguila	guitarra	aigues
consequent	aquella	quina
grandiloquent	lingüística	guió

2 Conjuga l'imperfet d'indicatiu dels verbs següents:

	lluir	reduir
jo		
tu		
ell/ella		
nosaltres		
vosaltres		
ells/elles		

3 Escriu el plural de les oracions següents:

Tenim un veí nou a l'escala.

Busquem un país que aculli els Jocs Olímpics d'hivern.

Un empresari suís ha desenvolupat aquest nou projecte.

És un home exageradament roí.

És un edifici genuí del modernisme català.

4 Justifica la presència o l'absència de dièresi en cadascuna de les paraules següents:

atapeir

raïm

roure

fruïció

5 Conjuga el present de subjuntiu i l'imperatiu dels verbs següents:

	lluir	canviar
jo		
tu		
ell/ella		
nosaltres		
vosaltres		
ells/elles		

lluir	canviar	
		tu
		ell/ella
		nosaltres
		vosaltres
		ells/elles

6 Substitueix els verbs de les oracions següents pel mateix verb però en imperfet d'indicatiu:

En aquest revolt sempre redueix la velocitat.

No oeixes les pregàries dels fidels.

El sol no llueix a l'Estartit per primavera.

Els cargols es reclouen després del bon temps.

1 Llegeix el text següent:

Les primeres reflexions sobre el llenguatge s'han de situar, si més no pel que fa al món occidental, en l'àmbit cultural i filosòfic de la Grècia clàssica. Més en concret, en el marc d'una polèmica de gran transcendència que feia referència a l'organització de la vida política; una polèmica que podem sintetitzar amb les preguntes següents: Quin era l'estatut de les lleis que ordenaven la vida de la comunitat? Tenien el seu origen en el Legislador Suprem? O, més aviat, eren el resultat d'un pacte entre els ciutadans?

Si la resposta es decantava cap al Legislador, la conseqüència era que les lleis eren immutables, perquè provenien de la divinitat que coneixia més bé la naturalesa humana i hi havia atorgat les lleis adequades.

JESUS TUSON, *Introducció al llenguatge*. Edicions Proa.

■ Encercla tots els sons oclusius que trobis en el text.**2 Justifica l'ortografia de les oclusives al final dels mots subratllats:**

- concret ► _____
- marc ► _____
- estatut ► _____
- comunitat ► _____
- aviat ► _____
- resultat ► _____

3 Escriu vuit oracions en què apareguin noms acabats en -etud i -itud:

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

4 Omple els buits del text següent amb les consonants oclusives que correspongui en cada cas:

La nau d'Ulisses es _eié se_arada de la res_a de l'es_ol i a_iat ell i la se_a tri_ulació ja no tingueren i_ea d'on es tro_a_en. En cessar per fi els _ents, s'a_lacà tam_é la mar, i s'al_irà terra. Era la costa de Lí_ia, país dels menja_ors de lotus, i Ulisses hi desem_arcà per re_ostar aigua pota_le. Mal_rat que els ha_ien a_vertit en con_ra, al_uns sol_ats tas_aren les lla_ors del lotus, màgi_a planta que de tal manera gira_a el cer_ell dels qui la menja_en, que es desmemoria_en de llur vida an_erior. Aquests homes es des_istaren, sense sa_er d'on venien, tothora somiosos, i Ulisses, temerós que d'altres no fossin temp_ats, con_ocà la resta dels seus guerrers i els féu reem_arcar, llevant àn_ores sense per_re temps.

MICHAEL GIBSON, *Mitologia grega. Déus, homes i monstres*.
Editorial Barcanova.

5 Conjuga l'imperfet d'indicatiu i el plusquamperfet d'indicatiu del verb **cantar en la taula següent**

	imperfet d'indicatiu	plusquamperfet d'indicatiu
jo		
tu		
ell/ella		
nosaltres		
vosaltres		
ells/elles		

6 Omple els espais buits d'aquest text amb els mots següents:

abans – esborrar – mirava – havia assegut – havia dit – havia sentit – boca

El seu pare li feia pena i es feia pena ell i li feia pena tot. Tenia ganes de fondre's, d'_____ de la seva vida aquell estiu. El seu pare el _____, no sabia com dir-li que ell i la Maria eren germans. Que la Maria no era filla d'uns cosins morts en un accident com _____ explicar a les minyones quan era petit. La mateixa sang. El seu pare, _____ que la veritat li hagués pogut sortir per la _____, havia anat fins als vidres, s'_____ i s'havia aixecat, d'esquena a ell li _____ el que hauria hagut de saber des de sempre.

MERCE RODOREDA, *Mirall trencat*. Edicions 62.

1 Omple els buits del text següent amb les grafies **s, ss, sc, c, ç** o **z**:

La conval·lència és una purificació i un renaiement. Mai no és tan dolç el _entit de la vida com de _pré_ del patiment del mal; i mai no e_ troba tan dispo_ada l'ànima humana a la bondat i a la fe com de _pré_ d'haver _e abocat al _abi_mes de la mort. L'home comprèn, en guarir, que el pen_ament, el de _ig, la voluntat, la con_iència de la vida no _ón la vida. Hi ha en ell alguna co_a més vigilant que el pen_ament, mé_ per_istent que el de _ig, mé_ potent que la voluntat, mé_ profunda fin_ i tot que la con_iència; i és la substància, la natura mateixa del _eu é·er. Comprèn que la _eva vida real és aquella, per dir-ho així, que ell no viu; és el conjunt de le_ _ensacions involuntàries, espontànies, incon_ients, instinctive_; és l'activitat harmonio_a i misterio_a de la vegeta_ió animal; és l'imperceptible de_envolupament de totes les metamorfo_is i de totes les re_novacions. Aquella vida preci_ament aconpleix en ell els miracles de la conval·lència: tanca un altre cop les ferides, repara les pèrdues, lliga un cop més les textures malme_es, recompon els teixits la_erats, restaura el mecani_me del_ òrgan_, difon de nou per les venes la rique_a de la _ang, ceneix un altre cop _obre el_ ulls la bena de l'amor, torna a trenar al voltant del cap la corona del_ _omni_, revifa en el cor la flama de l'e_perança, obre de nou le_ ale_ a les quimeres de la fanta_ia.

GABRIELE D'ANNUNZIO, *El plaer*. Edicions 62.

2 Reescriu totes les formes destacades del text anterior i indica'n els sons de la **s** sonora [z] i de la **s** sorda [s]:

és una purificació

[illegible]

3 Conjuga l'imperfet i el plusquamperfet de subjuntiu dels verbs de les taules següents:

	pregar	témer
jo		
tu		
ell/ella		
nosaltres		
vosaltres		
ells/elles		

	pregar	témer
jo		
tu		
ell/ella		
nosaltres		
vosaltres		
ells/elles		

4 Justifica ortogràficament la grafia de [s] i [z] dels mots subratllats:

Mirar la mar és com intoxicar-se, com una droga, com un amor incessantment renovat. Es tracta d'un amor provat: la mar és inhòspita, desagradable, generalment estèril, inaferrable —però té moments tan agradables, tan suaus, tan dolços—, l'avidesa que té a les sorres i als penya-segats és de vegades tan infantil, tan profunda i tan humana; les regolfades que fa als llocs solitaris són un somni tan pur; el vent que mou és una carícia tan plena d'impudor, tan entranyable... que hom torna sempre a la mar i els qui estan posseïts del seu amor ja no poden escamotejar-lo. De vegades m'he preguntat quina pot ésser la causa de la fascinació que en alguns esperits produeix la mar. ¿És el moviment que constantment l'agita? La mar és moviment continuat. No para mai. Per a un contemplatiu, el moviment domina l'esperit, imanta la vista, suscita una adhesió inconscient, cega, espontània. Per a un contemplatiu és com un retorn a la vida, el gust del contrari.

JOSEP PLA, *Cadaqués*. Edicions Destino.

incessantment ► _____	suscita ► _____
dolços ► _____	adhesió ► _____
somni ► _____	inconscient ► _____
posseïts ► _____	cega ► _____
fascinació ► _____	carícia ► _____

1 Omple els buits del text següent amb les grafies x, ix, g, j, ig i tx:

Hom havia engalanat l'entrada ■ inesa del camp amb branques d'avet i amb banderes de totes les nacionalitats. Els espanyols hi posaren la tricolor, la dels iugoslaus portava l'estrella ro■ a al mi■, els italians oblidaren l'escut reial. Els estels i les ratlles dels Estats Units presidien l'assemblea de Nacions Unides en la captivitat. Per totes bandes de la plaça de recomptes penjaven rètols de benvinguda i visques als e■ èrcits triomfants. L'Emili i tots els qui sabien mane-■ ar pinzells s'havien passat la nit en blanc!

■ a des de primera hora la plaça estava plena de personal que esperava l'arribada de les avantguardes motoritzades. Hom deia que els alliberadors no trobaven cap resistència i que, possiblement, entrarien al camp a mi■ matí. Com que també els cuiners havien treballat de valent aquella nit i com que la sopa del matí havia estat abundant i espessa, l'e■ ci-tació de la ■ ent era sorollosa. La massa dels camps de quar-entena, plens els estómacs per primera vegada de molt temps ençà, començava d'interessar-se per aquell espectacle únic. Aleshores, l'aspecte del camp era prou insòlit perquè la certesa del canvi no entrés en la consciència de les mul-tituds insensibilitzades per la misèria.

JOAQUIM AMAT-PINIELLA, *K.L. Reich*. Edicions 62.**2 Classifica els mots que has completat del text anterior segons si les consonants fricatives són sordes o sonores:**

sordes

sonores

3 Completa el quadre següent:

	roja		
mig			
		lletjos	
			boges

4 Completa el logogrif següent. Tingues en compte que un mateix número correspon sempre a la mateixa lletra:

1 2 3 4

5 6 7 2 3 4

8 3 9 7 6 4 3

5 2 7 10 2

11 12 13 5 6 7 10 2

5 6 14 10

15 6 7 4 14 16 16 2 13 6 7

13 2 16 16 12 7 10 2

10 17 14 4

7 12 13 9 2 14 10

animal d'aigua

igual

disciplina lingüística que estudia la relació entre les parts de l'oració

atén les persones malaltes

el menjar preferit dels ratolins

cinquè mes de l'any

estudis de nivell secundari posteriors a l'ESO

ens dóna l'hora

serveix per a poder escriure a sobre d'una pissarra

campionat en què s'enfronten diversos participants

5 Escriu el present d'indicatiu dels verbs següents:

	assajar	passejar
jo		
tu		
ell/ella		
nosaltres		
vosaltres		
ells/elles		

6 Omple els buits amb els dígrafs **ig o **tx**, segons correspongui:**

esqui■

empa■

fa■

bombarde■

glope■

ra■a

bo■

escabe■

du■a

lle■

borra■o

pa■oca

despa■

me■a

palade■

escle■a

mare■

capri■

■ec

ra■

balance■

cartu■

espada■í

ba■illerat

1 Omple els buits del text següent amb les grafies:

b – v – m – n – h – r – rr

A Gin Lane, la senyora Mountsier es va _eure o_ligada a _eduir al mínim la _elocitat. El ca_e_ era _en ple de papers; s'enganyaven a totes les tanques _egetals. A mesu_a que a_a_nça_a el cotxe, el pape_ s'a_emolina_a al seu _olta_t. Un tros _a queda_ e_ganxat al pa_a_rises. La senyora Mountsier _a estat a pu_t d'atu_a_-se.

—No s'atu_i! —li _a di_ Ted—. Faci servi_ els _etejado_s!

—Mira, el que no _olia do_a_ co_sells... —_a co_e_ta_ Effie.

Pe_ò Ted _a queda_ molt _és tra_quil quan els netejado_s _a fe_ la se_a fei_a. L'ofe_siu t_os de pape_ se'n _a ana_ _ola_t. (Ted _a_ia _ist per un i_stant, n'esta_a co_ve_çut, l'aixella de la senyora Vaughn; era d'una de les sèries més co_p_omeses, quan ella esta_a ajaguda d'esque_a a_b les mans e_trecreuades al clatell.)

—Què és tot això? —_a pregunta_ Glorie.

—Les esco_b_aries d'algú, m'imagino —_a _eplica_ la se_a ma_e.

—Sí —_a di_ Ted. El gos d'algú deu _a_er _emenat les esco_b_aries d'algú alt_e.

—Quina esca_pada —_a comenta_ Effie.

—_au_ien de posa_ una multa al _esponsa_le —_a di_ la senyo_a Mountsier.

—Sí —_a co_firma_ Ted. E_ca_a que el culpa_le sigui un gos... _aurien de posa_ una _ulta al gos! —Tot_om _a _iure, t_et d'Effie.

A mesu_a que s'acosta_en al capda_all de Gin Lane, un _emolí e_èrgic de pape_ estripat _a _oleia_ furiós al _oltant del cotxe en ma_xa; e_a com si els dibuixos esquinçats, els _et_ats de la _umiliació de la senyora Vaughn, no _olguesin deixa_ escapa_ Ted. Pe_ò el cotxe va tomba_ a la cantonada; el camí estava net. Ted _a senti_ una onada de fe_icitat sal_atge, pe_ò no _a prova_ d'exp_essar-la. El _a domina_ un singula_ moment de _eflexió; _a se_ un _ampell gairebé _í_lic. Després d'escapa_ i_merescudament de la senyora Vaughn, i a_b la companyia esti_ula_t de la senyora Mountsier i la se_a filla, el pensame_t p_ima_i que Ted Cole se_pre tenia present se li _epetia mental_ent com una lleta_ia. La lúxuria engend_a luxúria, engend_a luxúria, engend_a luxúria... una vegada i una a_t_a. Això e_a el que la feia ta_e_ociona_t.

Nom:

2 Escriu totes les formes del passat perifràstic del text anterior:

3 Omple els buits amb *l* o *l·l*:

Jú ■ ia	i ■ usió	■ egítim	i ■ egítim
co ■ ecció	nove ■ a	anu ■ ar	a ■ egar
■ ògic	i ■ ògic	satè ■ it	exce ■ ent
a ■ egrement	metà ■ ic	ce ■ a	a ■ egria
tranqui ■	tranqui ■ a	cè ■ u ■ a	Emi ■ i

4 Omple els buits de les oracions següents amb la tercera persona del singular del perfet d'indicatiu dels verbs que hi ha entre parèntesis:

- M' _____ molt aquesta pel·lícula. (*agradar*)
- A mi m' _____ que es feia el despistat. (*semblar*)
- M' _____ que em privaria l'entrada al casal de joves. (*amençar*)
- T' _____ el correu electrònic de l'Acaterm? (*arribar*)
- A tu t' _____ molt el fet d'haver estat un estiu a Liverpool. (*ajudar*)

5 Omple els buits amb *r* o *rr* i classifica els mots segons si el seu so vibrant és múltiple o simple:

en ■ aonar	ca ■ er	p ■ esó	c ■ etí
a ■ ibada	po ■ ta	a ■ eplegar	c ■ àpula
C ■ eta	e ■ oni	fe ■ o	vice ■ ector
■ ector	mo ■ al	■ aval	Ma ■ ia
p ■ eu	cui ■ assa	a p ■ op	ab ■ il

múltiple

simple
